

РЕШЕНИЕ

№ 35361

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5452** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на Д. С. Н., чрез адв. М. Ш., против решение с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за предоставяне на обществена информация в частта, с която се не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявлението.

В жалбата се твърди, че на стр. 36-37 от публично достъпния доклад за дейността на И. за 2024 г. са посочени лечебните заведения за болнична помощ с най-голям брой извършени проверки през годината, поради което със заявление по реда на ЗДОИ жалбоподателката е поискала информация да се посочат установените нарушения за всяка болница поотделно, издадените АУАН и НП, съответно колко от тях са обжалвани и влезли в законна сила. Сочи се, с решението на главния секретар на И. от 07.05.2025 г. и е предоставена информация за 10 лечебни заведения, като не е получила информация за следните лечебни заведения, цитирани на стр. 36-37 в доклада на И. за 2024 г., а именно: А. С. К. МБАЛ Т., УМБАЛ „Софиямед“ ООД и УСБАЛАГ „Майчин дом“ ЕАД. Посочва се, че в нарушение на изискванията на чл. 38 ЗДОИ в решението не са посочени правни и фактически основания за отказа да се предостави исканата информация за трите лечебни заведения.

Поддържа се, че дори и лечебните заведения да са отказали предоставянето на исканата информация, то органът в тези случаи дължи мотиви по какъв начин ще бъдат засегнати техните интереси, както и е длъжен да предостави информацията в обем и вид, който да не засяга интересите им. На следващо място се посочва в жалбата, че дори и да се приеме, че са налице

основанията на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, то според жалбоподателката достъпът до тази информация не може да се ограничава при наличието на надделяващ обществен интерес, който подлежи на съдебен контрол. Искането към съда е да се отмени решението в обжалваната му част като неправилно и незаконосъобразно, като се задължи главния секретар на И. да предостави в цялост исканата информация по ЗДОИ.

Ответникът - Главният секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно призован, се представлява от гл. юрк. П. и гл. юрк. П., които оспорват жалбата като неоснователна и молят същата да бъде оставена без уважение по съображения, изложени в представени по делото писмени бележки. Според органа е налице хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 ЗДОИ, тъй като със заявлението се искат документи, съдържащи данни на трети лица, които изрично са отказали предоставянето ѝ на заявителя. Сочи се, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като няма данни с какво е свързана информацията, както и затова че се цели разкриване на корупция и злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект. В заключение се сочи, че при липса на наведени доводи, които да обосновават интереса към поисканата информация, административният орган не дължи повече правни изводи относно приложението на чл. 37, ал. 1, т. 2, предл. 2, вр. с параграф 1, т. 6 ДР на ЗДОИ. Претендира съдебни разноси, съгласно представени списък по чл. 80 ГПК.

Съдът, след като прецени доводите на страните и представените писмени доказателства, приема следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано въз основа на подадено заявление с вх. № 93-00-28/08.04.2025 г. от Д. Н., журналист от вестник Капитал, до Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което се иска предоставяне на обществена информация във връзка с публично достъпния доклад за дейността на агенцията за 2024 г. и конкретно на стр. 36-37, в които са посочени лечебните заведения с най-голям брой извършени проверки през годината, както следва:

1. При колко от посочените проверки са установени нарушения – да се посочи за всяка болница поотделно.

2. В случай, че са установени нарушения - какви са те, в колко от случаите на установени са съставени актове за установяване на административни нарушения и са издадени наказателни постановления на лечебните заведения или техните ръководители, моля да се посочи за всяка една болница.

3. Кои и колко наказателни постановления са влезли в сила и колко са обжалвани? От обжалваните колко са отменени?

Във връзка с поисканата информация главният секретар на И. е изпратил писма до изпълнителните директори лечебни заведения, с които е поискал тяхното съгласие по чл. 31 ЗДОИ. Видно от представените по делото отговори изрично съгласие са дали изпълнителните директори на УМБАЛ „Царица Йонна – ИСУЛ“ ЕАД, Ц.-С., УМБАЛ „Канев“ АД, МБАЛ С. към ВМА, УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД, [населено място], УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД, [населено място], УМБАЛ „Александровска“ ЕАД и УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ и УМБАЛ „Света Анна“ АД, С.. По преписката няма данни за отговора на „Майчин дом“ ЕАД.

Видно от отговорите на изпълнителните директори на „Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда“ ЕАД и УМБАЛ „С.“ същите не са дали съгласие да бъде предоставена информацията, поискана със заявлението.

С решение с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (И.) е предоставена обществената информация на заявителя с изключение на информацията касаеща лечебните заведения, които изрично са отказали.

Видно от оспореното писмо част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от

заявлението не е предоставена на заявителя, тъй като трите лечебни заведения не са дали съгласие по чл. 31 ЗДОИ. По нататък в решението е цитирана разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ и чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, като не е налице изричен диспозитив за отказ от предоставяне на исканата информация.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице с правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и против акт подлежащ на съдебно оспорване, доколкото с оспореното решение не е предоставена в пълен обем исканата обществена информация.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Спазена е законоустановената писмена форма.

Съдът намира, че решението е издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон, като съображенията за това са следните:

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България, като един от правните способности за упражняване на правото на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно, в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия - чл. 10 ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации - чл. 11 ЗДОИ.

Не се спори между страните, че Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Безспорно е също така, че поисканата със заявлението информация е обществена и служебна по вид, създадена и съхранявана от задължения субект във връзка с осъществяване на правомощията му да извършва проверки за организацията на медицинската помощ в лечебните заведения с изискванията на Закона за лечебните заведения, Закона за здравето, Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки и подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане, проверки за спазване на правата на пациентите, за спазване на утвърдените медицински стандарти в лечебните заведения, да извършва проверки за начина на разходване на средствата, предоставени от държавния бюджет и други. Следователно поисканата информация е свързана с обществения живот и е от такова естество и характер, така че заявителя да може да си състави собствено мнение за работата на И. като контролен орган в областта на здравното обслужване и медицинската помощ. Съгласно чл. 28, ал. 2 ЗДОИ задълженият субект, в случая И., в законоустановения срок следва да вземе решение за предоставяне на достъп до исканата обществена информация или за отказ от предоставянето ѝ, който отказ следва да бъде мотивиран по аргумент на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ.

За да не предостави в пълен обем информацията и на практика да откаже предоставянето на информацията по отношение на трите лечебни заведения задълженият субект по ЗДОИ се е

задоволил единствено да посочи, че на основание чл. 31 ал. 2 ЗДОИ до тях е изпратено писмо за съгласие, в отговор на което същите изрично за отказали. Съдът намира, че отказите на лечебните заведения обаче не са достатъчно основание за да се постанови отказ за предоставяне на обществена информация, тъй като на първо място от решението не става ясно с какво исканата информация засяга техните интереси, доколкото в публично оповестения доклад за дейността на И. за 2024 г. са посочени лечебните заведения с най-голям брой извършени проверки и е съвсем логично да се зададе въпрос от какво естество са установените нарушения и какви действия е предприел контролният орган. На следващо място следва да се извърши преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, който автоматично изключва правилото на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. С други думи с разпоредбата чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ е предвидена възможността за отказ от представяне на обществена информация при наличие на засягане на интересите на третото лице и негов изричен отказ, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В случая в оспорената част от решението липсва такъв анализ. Наред с това в решението не са изложени съображения относно това дали трите лечебни заведения са задължени субекти по ЗДОИ, в който случай не се изисква съгласие съгласно чл. 31, ал. 5 ЗДОИ.

Видно от предоставената с решението обществена информация по отношение на другите лечебни заведения, същата съдържа данни относно вида на установените нарушения, броя на съставените АУАН, НП, и нарушените разпоредби на съответните нормативни актове, тоест не съдържа никакви лични данни на трети лица, като например пациенти или персонал, нито пък по някакъв начин се засягат интересите на лечебните заведения.

Анализът на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ налага извода, че в този случай задълженият субект И. следва да изложи съображения налице ли е законовото изключение съобразно разпоредбата чл. 31, ал. 5 ЗДОИ и конкретно дали „Майчин дом“ ЕАД, „Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда“ ЕАД и УМБАЛ „С.“ са задължени субекти по ЗДОИ, както и дали е налице надделяващ обществен интерес от разкриване на обществената информация поискана със заявлението. Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е задължена да изложи съображения за оборване на презумпцията за надделяващ обществен интерес, тъй като преценката налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

В подкрепа на горното е и разпоредбата на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, съгласно която не е необходимо съгласието на третото лице, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриване на обществената информация. Нещо повече в разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до обществена информация не може да се ограничава при надделяващ обществен интерес.

С оглед на горното съдът намира, че при постановяване на решението са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, тъй като задълженият по ЗДОИ субект не е изложил подобни съображения в мотивите на решението, а и липсва изричен отказ да се предостави част от исканата информация. Ето защо оспореният административен акт е незаконосъобразен, доколкото не са налице предпоставките по чл. 37 ЗДОИ.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а преписката - да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за предоставяне на обществена информация в частта, с която се не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявлението.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне по заявлението на Д. С. Н. при съобразяване указанията по тълкуване и прилагане на закона, съгласно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от уведомяването.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: